

РЕШЕНИЕ

№ 13179

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2128** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу Решение № 310 от 23.01.2025 г., постановено по нахд № 11749/2024г. на 130-ти състав на Софийски районен съд /СРС/. С решението е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с ал.3, във вр. с чл. 179, ал.3б от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на ЕТ„Магдак – Радостин Митев“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал.2 ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на съдебното решение като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че в ЗДвП не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Посочва, че разпоредбата не следва да се тълкува буквално, а систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП. Пзовава се на мотивите към законопроекта за изменение и допълнение за ЗДвП, въз основа на който е прието изменението и допълнението на някои разпоредби на ЗДвП, сред които е и чл. 189ж, обнародван в ДВ, бр. 105 от 2018г. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърждаване на издаденото НП като законосъобразно и правилно. Претендира

юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - ЕТ„Магдак – Радостин Митев“, в писмен отговор от 19.02.2025г., излага съображения за правилност на решението на СРС. Посочва, че е заплатил дължимата такса. Освен това е санкциониран за нарушение по чл. 179 ал.3б, за което в закона не е предвидено издаването на електронен фиш. Твърди, че в случая като не е съставен АУАН и не е издадено НП, е допуснато съществено нарушение, което ограничавало правото на защита на нарушителя и не може да се санира в съдебното производство. Дружеството е сключило тристранен договор и ППС е снабдено с бордово устройство. Поради това е следвало да бъде уведомен за техническата нередовност на бордовото устройство и да му се даде възможност доброволно да заплати дължимата такса. В този смисъл са и измененията в ЗП, произтичащи от Регламент за изпълнение 2020/204 на ЕК, които следва да се приложат на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН. Освен това приложената санкция е непропорционална на извършеното нарушение. Моли жалбата да бъде оставената без уважение, а решението на СРС потвърдено. Претендира присъждане на извършените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 08.07.2021 г. в 12:56 часа ППС марка М. ТГХ с регистрационен номер В., собственост на ЕТ„Магдак – Радостин Митев“ с технически допустима максимална маса 19000 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса 44000, се движело по път А-6 /Автомогистрала „Европа“/, км. 50+427 между пътен възел „И.“ и Околовръстен път, с посока намаляващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. На посочената дата и час стационарна контролна точка 10182 заснела посоченото превозно средство, като било отчетено, че за него не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата - за превозното средство нямало закупена валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. С оглед горното бил издаден процесният електронен фиш, препис от който бил връчен на жалбоподателя на 15.04.2024 г., а на 24.04.2024 г. по пощата била подадена и жалбата срещу него.

Изложената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени по делото. Съставът на СРС съдът е приел, че за вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, а отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред — със съставяне на АУАН и издаване на НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП. Освен това липсвала яснота относно обективни елементи от състава на нарушението, доколкото не било посочено какво е точното разстояние между кои точки от посочения участък не е платена дължимата пътна такса. Предвид допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила, съдът е отменил електронния фиш без да разгледа спора по същество.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящия състав намира, че обжалваното

решение е валидно и допустимо, но неправилно.

С издадения електронен фиш е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касационното производство по реда на чл. 189ж ЗДвП за нарушение чл. 102, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената по чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с ал.3 ЗДвП „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП собственикът на ППС е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, в случай че за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП /в случая тол такса – такса за изминато разстояние по чл. по чл. 10, ал. 1, т.2 от ЗП/, според категорията на пътното превозно средство. В чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП се посочва, че собственикът на пътното превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП, се наказва с имуществена санкция в размер 2 500 лева.

Съдът не споделя мотивите на СРС, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП е установена правната възможност за издаване на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по посочените в разпоредбата нарушения. Действително, както е констатирала и въззивната инстанция, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в редакцията ѝ приета с ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., актуална към момента на издаване на електронния фиш, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, без да съдържа такова по отношение на приложимата в случая хипотеза на нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП. Това обаче не е единствената разпоредба на ЗДвП, която регулира административнонаказателната дейност във връзка със санкционирането на нарушения за незаплащане на пътни такси по ЗП с издаване на електронен фиш, поради което и не следва изводът на съда за неприложимост на този ред да почива единствено върху нейния анализ. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е предвидена възможността нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП да се установяват и санкционират с електронни фишове. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в". Тази възможност е залегнала и в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал.5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответната декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш. Не на последно място приложимостта на реда за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал.3б е нормативно установен и в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП. Предвид изложеното съдът приема, че в случая електронният фиш е издаден от компетентен орган - АПИ и Законът за движение по пътищата в редакцията му, приложима към датата на извършване на нарушението – 08.07.2021г., допуска за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, да бъде издаден електронен фиш в отсъствието на контролен орган.

Не се споделят и доводите за липса на описание на обективни елементи от състава на нарушението – какво е точното разстояние и между кои точки от посочения участък не е платена дължимата пътна такса. Посочените данни не са елементи от състава на нарушението по чл. 179,

ал.3б, доколкото същото касае само ползване на участък от платената пътна мрежа без заплащане на дължимата такса. Това разстояние не може да бъде определено, доколкото ППС е заснето в една точка от него. Поради това законодателят е въвел презумпцията в чл.10б, ал.5 от ЗП, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл. 10, ал. 6. Поради това не подлежи на изследване въпроса какво е реално изминатото разстояние, между кои точки и каква такса се дължи за него.

Решение № 310 от 23.01.2025 г на СРС като неправилно следва да бъде отменено на основание чл.221, ал.2 АПК. Доколкото в него не са изложени аргументи извършено ли е твърдяното административно нарушение с посочената правна квалификация, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав за произнасяне по съществото на спора. При новото разглеждане съдът следва да събере доказателства и за евентуално наличие на изключващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл.10б, ал.7-9 от ЗП след издаване на ЕФ, както и да извърши преценка за пропорционалност на санкцията като съобрази критериите, въведени с решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело № С-61/2023г. След като нарушителят има сключен договор с предплатен баланс с „Интелигентни трафик системи“ АД и монтирано бордово устройство в ППС, и това бордово устройство е подавало данни през останалата част от деня, в който е извършено нарушението, а само в периода 12,50ч. – 13,09ч. не е подавало данни, следва да се съберат доказателства по какви причини е станало това. За целта следва да се изиска информация от „Интелигентни трафик системи“ АД какво показват данните в неговата система относно движението на ППС на 08.07.2021г. в периода между 12,50ч. – 13,09ч. – било ли е включено устройството в хранването, как е монтирано бордовото устройство – чрез фиксирана връзка с електрическата система на ППС или по друг начин, трансферирани ли са данни към системата на АПИ, каква е била връзката с устройството и имало ли е смущения в нея, имало ли е известяване на клиента за липса на връзка, платена ли е дължимата такса след издаване на ЕФ от кредитния лимит на клиента. Едва след събиране на тази информация може да се направи преценка за пропорционалност на санкцията съобразно конкретните обстоятелства по случая, поведението на собственика/водача на ППС, и т.н. При новото разглеждане на делото съставът на СРС следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски на основание чл.226, ал.3 от АПК като се съобрази с изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ Решение № 310 от 23.01.2025 г., постановено по нахд № 11749/2024г. на 130-ти състав на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

